

«Втормаг». Це не тільки мінімізує вплив протермінованих ліків на довкілля, але й започаткує практику належного поводження з медичними відходами серед населення. Єдине обмеження цієї програми є «не приносити термометри, шприци, голки, рукавички, що і зрозуміло, тому що це наражатиме на небезпеку бактеріологічного навантаження на персонал, задіяний у цій програмі.

Є також новина про новаторські ідеї на державному рівні, що мають свій початок у місті Харків і пов'язані з правильною утилізацією термометрів: на сьогоднішній у місті Харків працюють 10 контейнерів для збору небезпечних відходів, до яких відносяться і термометри у тому числі. Під егідою програми з креативною назвою «Нам не до лампочки» Муніципальна компанія поводження з відходами привертає увагу споживачів фармацевтичної та побутової небезпечної продукції до нових можливостей збереження навколишнього середовища та підвищення рівня обізнаності громадян задля розвитку безпечної інфраструктури для наступних поколінь.

Висновки. Досліджена світова практика щодо розробки і впровадження заходів з мінімізації екологічної небезпеки фармацевтичної продукції.

РИЗИК-МЕНЕДЖМЕНТ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Бакал Ю.П.

Науковий керівник: Деренська Я.М.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

iurii.bakal@gmail.com

Вступ. У сучасних умовах господарювання ефективність функціонування всієї системи охорони здоров'я та дії її суб'єктів не можуть бути повністю визначені та розраховані, тобто діяльність кожного закладу охорони здоров'я (ЗОЗ) завжди пов'язана із ризиком та можливими втратами. У цьому разі виникає потреба в певному механізмі, який би дозволив найраціональнішим способом врахувати ризик та мінімізувати втрати. Таким механізмом є ризик-менеджмент. Тому управління ризиком у системі охорони здоров'я є об'єктивно необхідною задачею, вирішення якої вимагає нових підходів щодо вдосконалення теоретико-методологічних засад і розширення практики застосування.

Мета дослідження. Формування практичних рекомендацій щодо створення ефективної системи ризик-менеджменту як інструменту управління господарським ризиком ЗОЗ.

Матеріали та методи. Монографічний і системного аналізу.

Результати дослідження. Згідно зі стандартом ISO 31000 процес ризик-менеджменту визначається як систематичне використання наявних у розпорядженні менеджерів методів, способів і прийомів для вирішення завдань, що стосуються ризиків: аналізу, впливу, моніторингу і комунікації.

У межах ризик-менеджменту вирішуються три основні завдання: профілактика виникнення ризиків; мінімізація збитку, спричиненого ризиками; максимізація додаткового прибутку, який отримує ЗОЗ внаслідок управління ризиками.

Основна мета ризик-менеджменту – це зменшення або ліквідація можливих втрат від ризику, тому визначення принципів та функцій управління ризиком мають суттєве значення для застосування ризик-менеджменту у ЗОЗ.

Ризик-менеджмент базується на таких основних принципах: принцип масштабності (максимізації); принцип мінімізації впливу; принцип адекватної реакції; принцип розумного прийняття.

Ризик-менеджмент виконує функції, притаманні будь-якій управлінській діяльності, але при цьому специфіка їх виконання визначається об'єктом управління. Це функції прогнозування (планування), організації, контролю, регулювання, координації та мотивації.

Поєднання виконання всіх функцій ризик-менеджменту дозволяє визначити ризик-менеджмент із позицій процесного підходу в менеджменті як ряд послідовних управлінських дій, які характеризуються наступними основними етапами реалізації: визначення мети ризикованих подій (цілі ризику); діагностика проблеми; визначення можливих ризиків; аналіз ризику; визначення методів впливу на ризик; вибір оптимального методу впливу за умов оцінки порівняльної ефективності; розробка управлінського рішення; ухвалення рішення; безпосередній вплив на ризик; контроль і коригування результатів процесу управління (рис. 1).

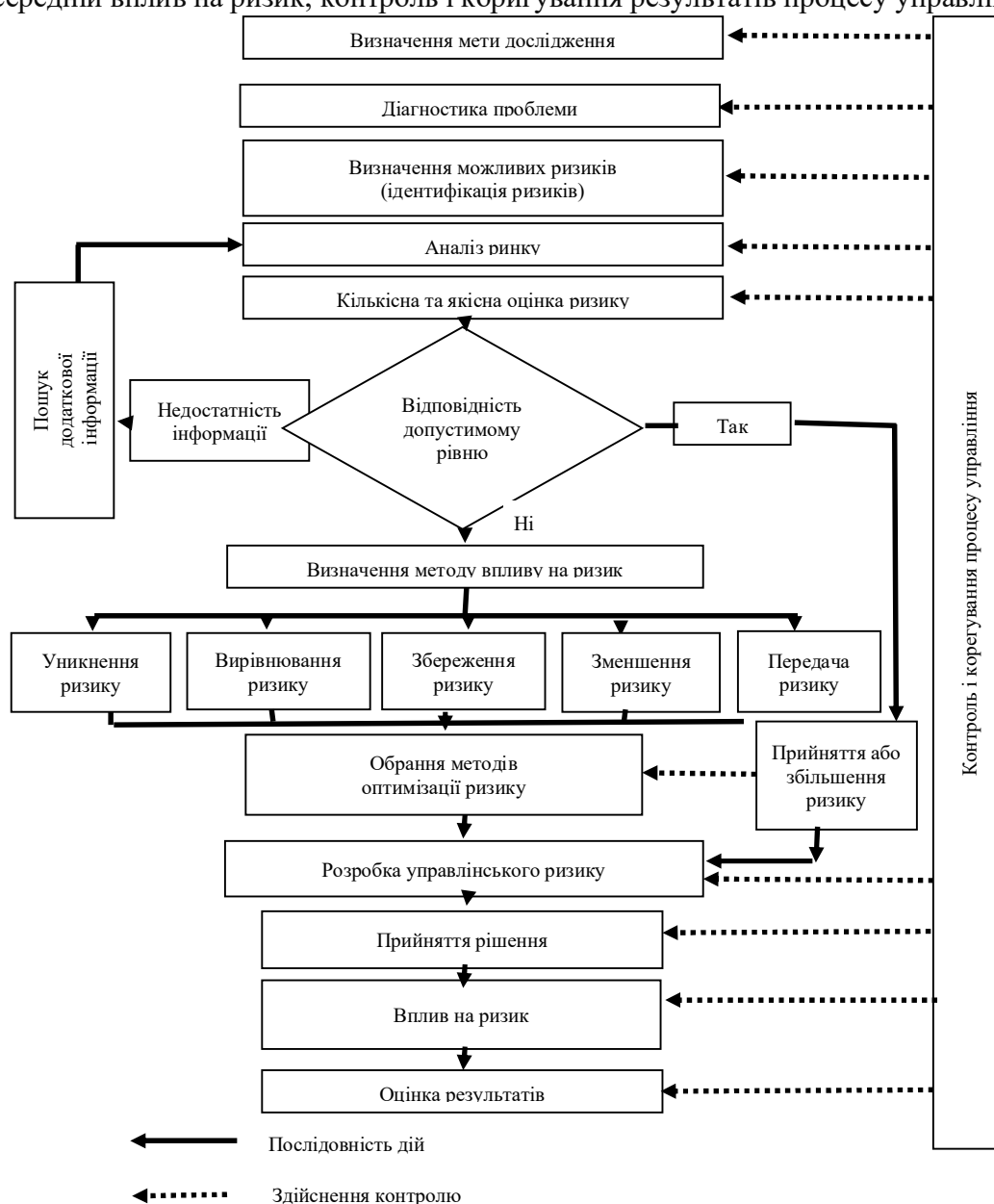

Рис. 1. Етапи реалізації процесу управління ризиком

Ризик-менеджмент як процес управління передбачає розробку стратегічних і тактичних рішень. Стратегія ризик-менеджменту, на наш погляд, – це загальний довгостроковий курс досягнення намічених цілей, в основу якого покладено прогнозування ризику та напрямів зменшення його впливу. Залежно від обраної стратегії, планується подальша діяльність ЗОЗ з урахуванням впливу факторів внутрішнього й зовнішнього середовища. Тактика має на меті пропонувати конкретні методи та прийоми для вибору найбільш оптимального рішення та досягнення запланованих результатів в умовах ризику та невизначеності.

У цілому, від прийнятої концепції управління ризиками значною мірою залежить успішність результатів діяльності суб'єктів господарювання. Визначення мети процесу управління ризиками ускладнюється існування прямої залежності між ризиком і прибутком, тому ЗОЗ мають самостійно визначити той рівень ризику, на який вони погоджуються з метою отримання запланованих прибутків.

Висновки. Дієвим інструментом реагування на зміни економічного середовища функціонування ЗОЗ виступає ризик-менеджмент, який визначається як сукупність управлінських дій інтегрованого характеру, спрямованих на виявлення, аналіз і регулювання ризиків. У межах запропонованого підходу управління ризиком можна розглядати як процес впливу на ЗОЗ, при якому забезпечується максимально широкий діапазон охоплення можливих ризиків, попереджувальні дії, їх обґрунтоване врахування при прийнятті управлінських рішень та зведення ступеню впливу виявлених ризиків до мінімальних меж.

Формування системи ризик-менеджменту покликане забезпечити високу ефективність прийняття управлінських рішень для досягнення стратегічних і тактичних цілей ЗОЗ. Використання в господарській практиці ЗОЗ алгоритму управління ризиками дає змогу скоригувати стратегію розвитку з урахуванням ступеня ризику, підвищити результативність їх функціонування.

АКТУАЛЬНІСТЬ УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ

Бичкова М.В.

Науковий керівник: Коваленко С.М.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

annemarie@ukr.net

Вступ. В сучасних умовах динамічного розвитку ринку якість є основною метою усіх галузей господарювання, адже саме вона є гарантією задоволення потреб споживачів і фактором упевненості в конкурентоздатності та успішності закладу. Особливо гостро питання якості стосується медицини через вплив рівня здоров'я населення на інші процеси і результати усіх сфер розвитку держави. Впровадження та підтримка системи управління якістю в медичному закладі забезпечує координування та вірне спрямування дій організації для покращення результативності і виконання необхідних вимог. На сьогодні система охорони здоров'я переходить до динамічного попередження та виявлення існуючих проблем, задля запобігання їх у майбутньому. Внутрішній аудит є інструментом моніторингу роботи, вдосконалення та контролю системи управління якістю.

Мета дослідження. Метою є аналіз особливостей внутрішнього аудиту в медичних закладах, для визначення оптимальних шляхів його удосконалення.